

funne enes om Finansloven. — Smidlertid ſkal jeg bemærke, at denne Anbefaling af Flertallets Indstilling giver jeg kun under den ganſte bestemte Forudsætning, at man ogsaa enes om Hærloven. Jeg beſlæger, at ikke Behandlingen af Hærloven er gaaet forud for denne ſidſte Behandling af Finansloven, og naar jeg anbefaler Vedtagelsen af Flertallets Indstilling gentager jeg, at det ſter under den ſikre Forudsætning, at man ogsaa enes om Hærloven.

Jeg ſtal endnu tilføje, at naar der paa det foreliggende Forſlag helt er udflettet Bevillinger, der fandtes paa det oprindelige Finanslovsforſlag, til viſe Institutioner og Foranſtaltninger, jeg vil ekſempelviſ nævne Gendarmene, ſaa betragter jeg det ſom en Selvfølge, at de nødvendige Udgifter til Afviklingen deraf maa kunne tages paa forventet Tillægsbevilling. Denne Udtalelſe anſer jeg for nødvendig fra min Side, da jeg jo ellers maatte have ſtillet Forſlag om, at der i Stedet for helt at borttage diſſe Bevillinger var blevet opført et mindre Beløb til Afviklingen, noget, ſom i øvrigt vilde have haft ſine næſten uovervindelige Vanſeligheder deri, at det vilde være umuligt at beregne, ja endogſaa at anſlaa, hvor meget det ſkulde være, men at der behøves noget, trog jeg, at enhver vil indrømme. Det er ikke min Mening, at Udvalgets Ordfører eller nogen ſkal kunne give mig noget beſtemt Tilſagn i ſaa Henſeende, men jeg tror, at de Herrer ville ſe, at det er en ret naturlig Reſervation fra min Side, naar jeg muligviſ om kort Tid ſtal gøre Indſtilling om Vedtagelſe af en Finanslovslov, der ikke indeholder Spor af Udgifter, der, hvor jeg med Viſhed ved, at der maa komme Udgifter. Jeg tror, at det er en ret naturlig Udtalelſe fra min Side, men jeg beder om ikke at lægge mere deri, end det er angivet af mig.

Da ingen yderligere ønskede at ytre ſig, ſluttedes Forhandlingen.

Formanden: Foruden det ſamlæde Vædringsforſlag fra Udvalgets Flertal er der jo, ſom før nævnt, ſtillet et andet Vædringsforſlag af Folketingsmand C. Hage, men det vil af ſig ſelv bortfalde, hvis Flertallets Vædringsforſlag vedtages.

Vædringsforſlag til Landſtingets Affattelſe af Finanslovsforſlaget af Fællesudvalgets Flertal (Aberg, Ahlefeldt-Laurvig, Boſſen, Breinholt, Carſtenſen, F. Danneffjold-Samsøe, Dreſing, Frijs-Friſſenborg,

H. Chr. Hanſen, Hedemaun, H. Holm, N. J. Larſen, Moltke, Neergaard, Th. Nielsen, Nøkkenved, W. Peterſen, Raben, C. Ravn, D. Scavenius, Scharling, Steffenſen og C. Thomſen), ſe Tillæg B., Sp. 2129 ff.

vedtoges med 47 Stemmer mod 8.

Formanden: Efter at ſaaledes Vædringsforſlagets Skæbne er afgjort, og derved det Vædringretalsforſlag, jeg nævnedes, bortfaldet, foreligger til Forhandling det ſaaledes ændrede Finanslovsforſlag i ſin Helhed, og jeg ſtal der give Ordet til 2 & 3 Medlemmer, ſom have begæret det, men jeg antager, at den Forhandling, der allerede har fundet Sted om Vædringsforſlaget, hvor man ganſte naturlig maatte komme ind paa Sagen i ſin Almindelighed, vil bevirke, at vi komme noget hurtigere og lettere fra det nu foreliggende Emne. 5te Landſtingsmand for 1ſte Kredſ har Ordet.

Rudſen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet ved den endelige Behandling af det her foreliggende Finanslovsforſlag, er det væſentlig af den Grund, at de Bemærkninger, jeg ønsker at gøre, ikke alene ville komme til at dreje ſig om det foreliggende Vædringsforſlag eller de forſkellige Bevillinger, ſom det indeholder, men ogsaa noget om . . .

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at man ikke kan komme tilbage til Vædringsforſlaget; det er nu Sagen i ſin Helhed, der foreligger.

Rudſen: Jeg vilde ogsaa udtale, at det, jeg nærmest ønskede at tale om, var Finansloven ſom Helhed. Efter at det ærede 2det Medlem for 6te Kredſ (Caspersen) og det ærede 4de Medlem for 7de Kredſ (Madsen) have haft Ordet, kan jeg ſlutte mig til de Bemærkninger om Sagen i Almindelighed, ſom de fremkom med. Vedtagelſen af dette Finanslovsforſlag er Slutningen paa en Kamp, ſom har fundet Sted gennem en Række af Aar, en Kamp, ſom har drejet ſig om, hvorvidt og i hvilken Udſtrækning Befolkningen ſkulde have Indflydelse paa Statens Styrelſe, og jeg mindes da fra den Tid, da den ærede Konſeilspræſident overtog ſin Stilling, et Ord, ſom den Gang blev ſagt. Jeg var ikke den Gang Medlem af Rigsdagen, ſaa jeg vil derfor ikke paafſtaa, at jeg er i Stand til aldeles ordret og nøjagtigt at kunne citere det, men jeg har opfattet Stillingen den Gang ſaaledes, at det var Konſeilspræſidentens Program, at det, han nu vilde ar-